

Uit de praktijk van een dorpskerk

Silvolde: een dorp heeft een vrijplaats nodig

Als de kerk een open plek kan zijn, is dat van betekenis voor de samenleving. In Silvolde, een dorp in de Achterhoek, doet het kerkgebouw sinds mei 2018 niet langer dienst als kerk, maar is door het vormen van een coöperatie als gebouw voor de geloofsgemeenschap en het dorp behouden.

Eind januari was er een avond voor vrijwilligers en belangstellenden van de geloofsgemeenschap in Silvolde. Broeder Thomas Quartier van de St Willibrordabdij in Doetinchem hield voor deze gelegenheid een lezing. Hij vertelde over zijn bezoek aan het benedictijner zusterklooster in Israël, waar vijf nonnen wonen. Drie zijn ouder dan 80, één is in de 70 en de abdis is een vijftiger. Broeder Thomas, 46, zag deze kleine gemeenschap en had meteen ideeën om de boel wat op te krikken. Zoek er een andere zuster bij, vond hij. Hij wilde daar eventueel zelf wel moeite voor doen. Maar dat wilden de zusters niet. De zusters leefden vanuit de verwachting van de icoon van Maria op de muur van het klooster, een zwangere Maria. "Zo zijn wij", zeiden de zusters, "in verwachting van de vrede. Tot die tijd houden wij de ruimte hier open. Alles wat blijft, is een teken van hoop. Wij hebben jouw hulp niet nodig, broeder Thomas, maar wel het gebed van allen die met ons verbonden zijn."

De basis is je roeping

Ook in Silvolde zag broeder Thomas 'allemaal grijze koppen'. Niet erg als de oudere generatie de kerk draagt, vindt hij, als er van onderop steeds maar weer nieuwe grijze koppen bijkomen. In het kloosterleven gaat het niet anders. Eén op de twee à drie nieuwe kloosterlingen houdt het al snel weer voor gezien. Ook in Silvolde zullen teleurstellingen komen. Maar de basis is niet of je alles leuk vindt en dat alles soepel verloopt; de basis is je roeping.

Een dorp heeft een vrijplaats zoals hier in Silvolde nodig, vindt broeder Thomas. Als de kerk een open plek kan zijn, is dat van betekenis voor de samenleving. In gesprek met ziekenhuispastores blijkt dat het stiltecentrum ook altijd onder druk staat. Het zijn dure vierkante meters en wat gebeurt daar nu eigenlijk? Ooit kwam hij in de verleiding zijn studenten te laten tellen, maar dat zou hij nu nooit meer doen. Ook al gaat er niemand naar binnen: alleen de plek is al de moeite waard.

Sta daarbij in dialoog met de tijd. Het lied 'Blowing in the wind' van Bob Dylan gaat over ballingschap. Hoe vaak voel je je als gelovige niet een balling? Maar: we zijn ballingen die bij elkaar pakken wat we nodig hebben om de zwangere Maria te worden.

Betsy Nobel, dorpskerkambassadeur

